

SZAUER ÁGOSTON

Véletlen

*Megjött a nap, itt most lett délután,
az asztalkendőn sárga fény oson,
és megcsillan, hol vízcsepp ül sután
egy otffelejtett tízforintonon.*

*A kép megáll. Sokáig így lapít
e pontnyi domború íveg s e tett:
tucatnyi jelből egyet felnagyít.*

*Uralkodó póz. Többet nem keres.
Már érdekelni kezd, honnét esett...
Mert égi, úgy tűnik, esetleges.*

Újraolvasás

*Egy régen forgatott regény.
A történet csak vánszorog,
már ismert névre sincs remény,
és jönnek váratlan sorok,*

*jellegtelen kép, hangulat,
egy szó, mely meglapult sután –
helyenként mégis átlukad
egy elfelejtett délután.*

